



په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

۲۰۱۳/۱۲/۱۵

فارو

افغانستان گروگان جنایتکاران جنگ

به مناسبت دهم دسمبر، روز جهانی حقوق بشر

روز جهانی حقوق بشر باز هم در شرایطی برگزار می‌گردد که دولت افغانستان در حال واپس گرفتن حقوق و آزادیهای است که طی سالهای نخست حکومت جدید به مردم داده شده بود. بازستانی "قانون منع خشونت علیه زنان" توسط ولسی جرگه مثال برجسته این حرکت به عقب در سال جاری میلادی است. انتشار لیست پنجهزار نفری شهدای کشته شده توسط حکومت تحت رهبری حزب دیموکراتیک خلق افغانستان را حاکمیت کنونی فقط با اقدامات سمبولیک برگزار کرد حالانکه مردم افغانستان خواهان محاکمه مسئولین این جنایات و سایر جنایات سه دهه اخیر اند. نمایشگاه عکس و راهپیمائی های عدالتخواهانه که از طرف "انجمن اجتماعی دادخواهان" که فعالین آنرا جوانان تشکیل میدهند، این امیدواری را تقویت میکند که داعیه عدالتخواهی را نسلهای آینده با جدیت دنبال خواهند کرد. کرزی و حکومتش برعکس به تأمین عدالت بحدی بی علاقه اند که حتی اسد الله سروری رئیس آگسا را که دزدانه از زندان رها ساخته بودند، دوباره دستگیر نکردند تا از وی در مورد لیست شهدا و مکاتیب که به امضای خودش به نشر رسیده، تحقیق کنند. باید برای اطلاع هموطنان بنویسیم که اتهام قبلی جلال سروری قتل عده معدود را دربرمیگرفت و به ارتباط جنایات علیه بشریت نبود. قضیه سروری به شیوه سازشکارانه به محکمه نظامی راجع شد و در آنجا به دلخواه این جنایتکار قرن فیصله شد.

در ساحة انتخابات نیز وضع فعلی و چشم انداز آینده نزدیک مایه تشویش و نگرانی میباشد. یک نگاه گذرا به لیست کاندیدهای ریاست جمهوری و معاونین شان کافیهست تا متوجه این واقعیت تلخ شویم که جنگسالاران افغانستان را به گروگان گرفته اند. عمق بحران حقوق سیاسی که مردم افغانستان با آن دست به گریبان میباشند، قابل تشویش و نگرانی است. صرف نظر از عده از کاندیدها و معاونین تکنوکرات، اکثریت آقایان کاندید، در خونریزی های سه و نیم دهه گذشته، در سطح رهبری دخیل بوده و دستهای آلوده به خون مردم ملکی دارند. اصولاً باید همه این سرمه های آزموده از اعمال ننگین گذشته خود در یک محکمه علنی معذرت خواسته سرنوشت خود را بدست بازماندگان قربانیان و مردم افغانستان بسپارند. قراریکه دیده میشود کاندیدهای مظنون با پروائی و با استفاده از روابط قومی و پولهای بیگانگان برای بازی مجدد با سرنوشت مردم افغانستان و گرفتن سهم بیشتر از چپاول دارائی عامه خود را کاندید کرده اند. کمیته حقوق بشر فارو از طرق رسمی علیه کاندید شدن چند فرد مظنون به جنایات جنگ (سیاف-اسماعیلخان، عبدالله عبدالله و معاونین اش، و قطب الدین هلال) به کمیته شکایات انتخاباتی شکایت نمود. متأسفانه کمیته به اصطلاح شکایات انتخاباتی همانطور که انتظار میرفت شکایت ما را به این دلیل که "هیچ محکمه با صلاحیت اشخاص ذیربط را به اتهام جنایات جنگی محکوم به مجازات نکرده است" رد نمود. چون هیچ جنایتکار جنگ طی سه و نیم دهه اخیر محاکمه نشده است، کاربرد این دلیل حکم خاک پاشیدن به چشم مردم افغانستان را دارد.

درین میان رشید دوستم از اعمال خود در دوره جنگ داخلی معذرت خواسته ولی در مورد کشتارها و چپاولهای که در بست "گلیم جمع" به امر ببرک کارمل و نجیب الله در دوران حاکمیت حزب دیموکراتیک خلق افغانستان انجام داده تا حال واضحاً معذرت نخواستہ است. حالت سایر کاندیدها بدتر ازین است. بطور مثال قطب الدین هلال در مصاحبه

د پاپو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاډونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

تلویزیونی با تلویزون طلوع در رابطه با ضرورت معذرتخواهی چنین گفته است: "معذرتخواهی کارشجاعانه است. کسانی که خود را گنهگار میدانند، باید معذرت بخواهند." عبارۀ دیگر آقای هلال خود را گنهکار نمیداند. در حالیکه ما افغانها بخوبی میدانیم که آقای هلال در زمان جنگهای داخلی عضو شورای رهبری حزب اسلامی حکمتیار بود. حزبیکه از ایجاد تا حالا کوچکترین ارزشی به حیات افراد ملکی قایل نبوده و با راکتباران شهر کابل در دوران جنگهای داخلی نیمۀ اول دهۀ نود باعث کشتار هزاران فرد ملکی شده است. اگر آقای هلال اعتراف بکند یا نه، درمسؤولیت کشتار افراد ملکی مذکور شریک جرم آقای حکمتیار بوده نزد قانون و مردم افغانستان مظنون به جنایات جنگی است. در مورد جنایات نسبتی آقایان سیاف، اسماعیلخان، محقق، عبدالله عبدالله نیز سازمان دیده بان حقوق بشر و سایر سازمانهای بین المللی حقوق بشر تا حد زیادی به مستندسازی جرایم آنها پرداخته اند. ولی به دلیل شرم آور "عدم محکومیت توسط محکمه" از حق کاندیدشدن برای ریاست جمهوری محروم نشدند.

کشتار افرادملکی از جانب طرفین جنگ کنونی حق حیات را از انسانهای که درجنگ سهمی ندارند سلب میکند. تغافل در اتخاذ تمام اقدامات ممکن برای جلوگیری از تلفات ملکی جنایت جنگی است. نه تنها حکومت و پشتیبانان بین المللی اش بلکه طالبان و افراد حکمتیار نیز در این کشتار سهم دارند. برطبق احصائیه های ملی و بین المللی قسمت اعظم تلفات جانی افرادملکی در نتیجۀ حملات انتحاری و ماینهای کنار جاده طالبان بوجود می آید. علاوه کشتار مأمورین ملکی دولت، سران اقوام که رابطه همکاری با دولت دارند، مامور پروژه های عمرانی، دریوران و... شاید برای طالبان توجیه ایدئولوژیک داشته باشد، ولی از لحاظ حقوقی جنایت جنگی میباشد. در جانب حکومت و پشتیبانان خارجی اش، حملات هوایی بالای مناطق مسکونی و شکنجۀ زندانیان سیاسی باعث تلفات گردیده و جنایت جنگ محسوب میگردد.

مشکلات بزرگ انسانی دیگری در افغانستان موجود اند که شرح آنها در این مختصر نمیگنجد. محروم بودن بیش از پنج میلیون طفل از حق تعلیم، موجودیت بیش از یک میلیون معتاد مواد مخدره است، بیکاری مزمن صدها هزار جوان، خشونت و وحشت علیه زنان و تأسیسات ناکافی صحت عامه برای برخی ولایات دور افتاده مثالهای مهم محرومیت از حقوق بشر و حقوق اجتماعی انسانها میباشد. تا تحقق این حقوق برای تمام مردم افغانستان راه بس طولانی در پیش است. تا زمانی که افغانستان از گرو جنگسالاران و ولی نعمتان خارجی شان رهائی نیابد، تأمین حقوق بشر در افغانستان کار بس دشوار خواهد بود.

"کمیته حقوق بشر فارو"